

Yakut Kapi

Yavuz DEMİRKIRAN

Yakut Kapı

Yavuz DEMİRKİRAN

Prens Leo tepedeki bir kalede yaşıyordu. On yaşındaydı; açık tenli, çilli ve kısa dalgalı kestane rengi saçlıydı. Parlak yeşil gözleri merakla ışıldıyordu. Altın şeritli krem rengi bir tunik ve kırmızı bir kuşak giyyordu. Başında sade bir altın taç vardı. Güneşli bir sabah Leo, kale duvarını keşfetmeye karar verdi.

Leo duvar boyunca yürürken taşların arasında parlayan bir şey gördü. Yakut gibi parıldayan koyu kırmızı taştan küçük bir kapıydı. Leo onu daha önce hiç görmemişti. Kapıyı itti ve kapı gıcırdayarak açıldı. Ötesinde uzun yabancı otlar ve kır çiçekleri rüzgârda sallanıyordu. İçeri adım attı, kalbi hızla çarpıyordu.

Yakut kapının ardında gizli bir bahçe vardı. Sarmaşıklar kırık heykellere dolanmış, yosun çatlamış yolları kaplamıştı. Leo taş bir bank ve kuru bir çeşme gördü. 'Burası tarihle dolu,' dedi bir ses. Bu, hasır şapkalı ve yuvarlak gözlüklü Yaşlı Bahçıvan Finn'di. 'Uzun zaman önce krallıklar burada barış yapmak için buluşurdu,' dedi.

Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Krallıklar burada mı buluşurdu?' diye sordu. Finn başını salladı. 'Evet, bu bahçe bir dostluk yeriydi. Hükümdarlar konuşmak ve fikir paylaşmak için uzaklardan gelirdi. Ama zamanla insanlar burayı unuttu. Yabani otlar her yeri kapladı ve kapı kapandı.' Leo etrafına baktı ve kalbinde bir sızı hissetti. Bahçeyi yeniden canlandırmak istiyordu.

Ertesi gün Leo bir planla geri döndü. Eldivenlerini giydi ve yabani otları yolmaya başladı. Zor bir işti ve güneş sıcaktı. Ama Leo kararlıydı. Sarmaşıkları kesti ve yolları temizledi. Yaşlı Bahçıvan Finn ona yardım etti. 'Harika bir iş çıkarıyorsun, Prens Leo,' dedi Finn. 'Bu bahçe yeniden güzel olacak.'

Leo günlerce çalıştı. Su yeniden aksın diye çeşmeyi onardı. Çiçekler dikti ve çalıları budadı. Gizli bahçe parlamaya başladı. Bir öğleden sonra Leo bir çalının altında eski bir taş levha buldu. Üzerinde şu sözler kazınmıştı: 'Burada barış yapıldı. Bırakın dostluk büyüsün.' Leo bu hazineyi paylaşması gerektiğini anladı.

Leo yakın krallıkların hükümdarlarını düşündü. Bahçeyi görmelerini istiyordu. Bu yüzden en güzel el yazısıyla davetiyeler yazdı. 'Lütfen bir bahçe partisine gelin,' diye yazdı. 'Paylaştığımız tarihi kutlayalım.' Davetiyeleri Kral Alric'e, Kraliçe Marisol'e ve diğer hükümdarlara gönderdi. Sonra gelmelerini umarak bekledi.

Parti günü geldi. İlk gelen Kral Alric oldu. Uzun ve yapılıydı; koyu kahverengi tenli ve düzgün kesilmiş siyah sakallıydı. Gümüş işlemeli kraliyet mavisi bir cübbe giyiyordu. 'Bu bahçeyi hatırlıyorum,' dedi. 'Babam bana onunla ilgili hikâyeler anlatırdı.' Leo gülümsedi ve onu yakut kapıdan geçirdi.

Sırada Kraliçe Marisol geldi. Zarıftı; zeytin tenli ve uzun koyu saçları örgülü bir taç gibiydi. Zümrüt yeşili elbisesi güneş ışığında parılıyordu. 'Ne harika bir yer!' dedi. 'Uzun zaman önce burada yapılan barış toplantılarını duymuştum.' Leo ona taş levhayı gösterdi. 'Bu tarihi korumalıyız,' dedi.

Daha çok konuk geldi ve bahçe kahkahalarla doldu. Leo bir tur düzenleyerek çeşmeyi ve çiçekleri gösterdi. Kral Alric eski barış toplantılarının hikâyelerini anlattı. Kraliçe Marisol krallıkların birbirine nasıl yardım ettiğini paylaştı. Herkes dinledi ve Leo gurur duydu. Yakut kapı herkesi karşılamak için açık duruyordu.

Sonra Finn özel bir sürpriz getirdi. Bahçe kulübesinde eski bir sandık bulmuştu. İçinde çok eski zamanlardan mektuplar ve çizimler vardı. Hükümdarların el sıkıştığını ve birlikte yemek yediğini gösteriyorlardı. 'Bunlar hazineler,' dedi Leo. 'Herkesin görmesi için bunları bir müzeye koymalıyız.' Hükümdarlar kabul etti ve hep birlikte sevinçle bağırıldılar.

Leo çeşmenin yanında durdu ve kadehini kaldırdı. 'Yakut kapıya ve gizli bahçeye!' dedi. 'Paylaştığımız tarihi hep hatırlayalım.' Herkes kadehlerini kaldırıp sevinçle bağırdı. Kral Alric, 'Bize tarihin bir hazine olduğunu öğrettin,' dedi. Kraliçe Marisol ekledi: 'Ve dostluk onu parlatıyor.' Leo'nun çilli yüzü sevinçle ışıldadı.

Parti gün batımına kadar sürdü. Müzik çaldı ve çocuklar dans etti. Leo mutluydu. Bahçeyi yeniden canlandırmış ve insanları bir araya getirmişti. Yakut kapı artık bir sır değildi. Herkesin keyif alması için açık duruyordu. Ve bahçe, tıpkı uzun zaman önce olduğu gibi, yeniden hayatla doluydu.

O günden sonra yakut kapı açık kaldı. İnsanlar gizli bahçeyi ziyaret etmek için yakından ve uzaktan geldi. Leo sık sık Finn'le orada yürür ve tarihi hakkında daha çok şey öğrenirdi. Tarihi korumanın önemli olduğunu biliyordu. Bu, insanların geçmişi hatırlamasına ve daha iyi bir gelecek kurmasına yardımcı olurdu. Bahçe herkes için bir hazineydi.

Leo tarihin sadece eski taşlar ve toz olmadığını öğrendi. Tarih, dostluk ve barış hikâyeleridir. Yakut kapı herkese geçmişin bize birlikte yaşamayı öğretebileceğini hatırlattı. Leo bahçeye bakarken gülümsedi. İyi bir şey yaptığını biliyordu. Ve yakut kapı, bir dostluk simgesi olarak açık duruyordu.

Böylece yakut kapı hâlâ ayakta, parlak ve kırmızı. Gizli bahçe artık gizli değil. Krallıkların buluştuğu ve paylaştıkları geçmişi kutladığı bir yer. Leo sık sık ziyaret eder ve bazen Kral Alric ile Kraliçe Marisol de gelir. Çeşmenin yanında oturup eski günlerden konuşurlar. Ve bahçe her gün daha da güzelleşir.